

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

XXVIII. De iniuriis, & damno dato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

etum, vel illis quibus est facienda restitutio, si præ-
sto sint ipsi, aut alii qui eis possint acquirere, vel eis
absentibus loci ordinario, aut eius vices gerenti, si-
ue rectori parochiæ, in qua testator habitat, coram
aliquibus fide dignis de ipsa parochia: quibus qui-
dem ordinario, vicario, & rectori, prædicto modo
cautionem huiusmodi eorum nomine liceat præ-
sentis constitutionis auctoritate recipere: ita quod
illis proinde actio acquiratur, aut seruo publico
de ipsius ordinarii mandato idonee de restitutione
facienda sit cautum. Ceterum si receptarum vsu-
rarum sit quantitas manifesta, illam semper in cau-
tione prædicta exprimi volumus: alioquin aliam
recipientis cautionem huiusmodi arbitrio mode-
randam. Ipse tamen scienter non minorem, quam
verisimiliter creditur, moderetur; &, si secus fece-
rit, ad satisfactionem residui teneatur. Omnes au-
tem religiosos, & alios qui manifestos vsurarios
contra præsentis sanctionis formam ad ecclesiasti-
cam admittere ausi fuerint sepulturam, pœnæ in
Lateranensi Concilio contra vsurarios promulga-
tæ statuimus subiacere. Nullus manifestorum vsu-
rariorum testamentis interfit, aut eos ad confessio-
nem admittat, siue ipsos absoluat, nisi de vsuris sa-
tisfecerint, vel de satisfaciendo pro suarum viribus
facultatam præstent, vt præmittitur, idoneam cau-
tionem. Testamenta quoque manifestorum vsura-
riorum aliter facta non valeant, sed sint irrita ipso
iure.

XXVIII.

De iniuriis, & damno dato.

Gregorius decimus in generali Concilio Lug-

ANNO
 CHRISTI
 1274.

dunensi. Etsi pignorationes, quas vulgaris elocutio reprefalias nominat, in quibus alius pro alio prægrauatur, tamquam graues, legibus & æquitati naturali contrariæ, ciuili sint constitutione prohibitæ, vt tamen earum prohibitio in personis ecclesiasticis tanto amplius timeatur, quanto in illis specialius inhihentur, eas concedi contra personas prædictas, seu bona ipsorum, aut quantumcumque generaliter, prætextu cuiusuis consuetudinis, quam potius reputamus abusum, forte concessas, ad illas extendi præsentis decreto districtius inhihemus. Illi autem qui contra fecerint, aduersus personas easdem pignorationes seu reprefalias concedendo, vel extendendo ad eas, nisi præsumptionem huiusmodi reuocauerint, a concessionis vel extensionis tempore infra mensem, si personæ singulares fuerint, sententiam excommunicationis incurrant: si vero vniuersitas, ecclesiastico subiaceat interdicto.

XXIX.

De sententia excommunicationis.

Gregorius decimus in generali Concilio Lugdunensi. Constitutionem felicis recordationis Innocentii papæ IV. prædecessoris nostri, quæ prohibet participantes excommunicatis ea participatione, quæ solam minorem excommunicationem inducit, monitione canonica non præmissa, maiori excommunicatione ligari, decernens promulgatam aliter excommunicationis sententiam non tenere: ad tollendum omnem ambiguitatis scrupulum, declarantes, decernimus ita demum moni-

In Concilio
 Lugdunensi
 cap. 12.